

Bunica

Cu părul nins, cu ochii mici
    Și calzi de duioșie,
Aieve parc-o văd aici
    Icoana firavei bunici
Din frageda-mi pruncie.

Torcea, torcea, fus după fus,
    Din zori și până-n seară;
Cu furca-n brâu, cu gândul dus,
    Era frumoasă de nespus
    În portu-i de la țară...

Căta la noi aşa de bland,
    Senină si tăcută;
Doar suspina din când în când
    La amintirea vreunui gând
    Din viața ei trecută.

De câte ori priveam la ea,
    Cu dor mi-aduc aminte
    Sfiala ce mă cuprindea,
Asemuind-o-n mintea mea
    Duminecii preasfinte...

ŞTEFAN OCTAVIAN IOSIF

(11 septembrie 1875 – 22 iunie 1913)

Ştefan Octavian Iosif a fost un poet și traducător român, membru fondator al Societății Scriitorilor Români, alături de Emil Gârleanu (prozator, regizor, scenarist de film, jurnalist) și Dimitrie Anghel (prozator, poet).

Rămâne poetul reprezentativ al **Sămănătorului** (o revistă literară săptămânală, apărută la București, care promova valorile naționale și folclorice, necesitatea culturalizării țărănimii).

A fost bun prieten cu Dimitrie Anghel, cu care, deși psihologic se deosebea, în plan mai larg se întâlnea și se completa în mod fericit. Ambii au iubit aceeași femeie, pe poeta și prozatoarea Natalia Negru.

Iosif a fost un mare cântăreț al satului românesc, deși se născuse la oraș. Era germanofon, iar traducerile lui din literatura germană sunt remarcabile. George Călinescu (critic literar) spunea că e un poet romantic și melancolic.

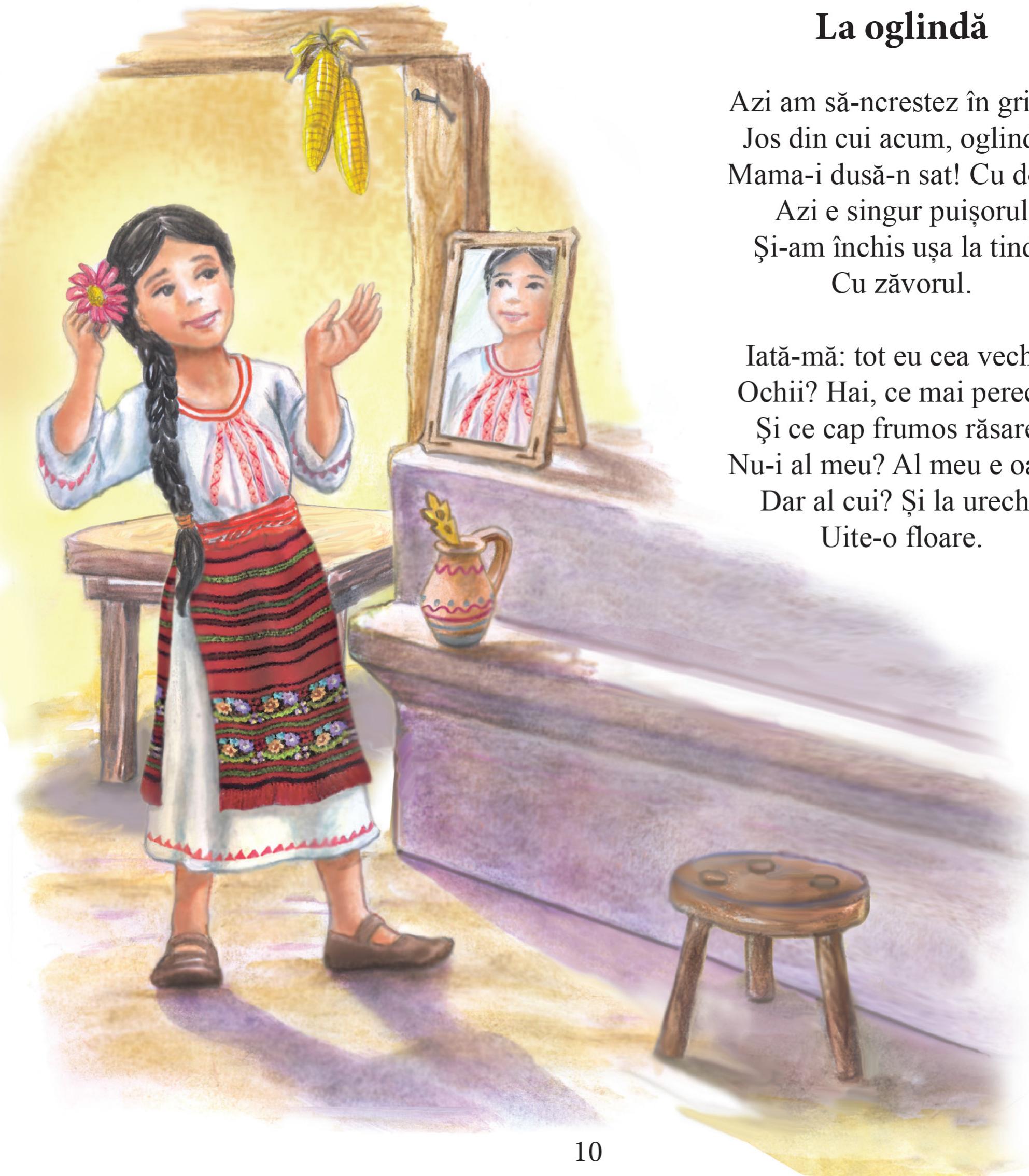
*Eu știu cât sunt
De efemer –
Un fulg în vânt –
Dar până pier,
Vreau să te cânt!*

Mandoline, Ştefan Octavian Iosif

La oglindă

Azi am să-ncrestez în grindă
Jos din cui acum, oglindă!
Mama-i dusă-n sat! Cu dorul
Azi e singur puișorul
Și-am închis ușa la tindă
Cu zăvorul.

Iată-mă: tot eu cea veche!
Ochii? Hai, ce mai pereche
Și ce cap frumos răsare!
Nu-i al meu? Al meu e oare?
Dar al cui? Și la ureche
Uite-o floare.

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie!

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Țara mea de glorie, țara mea de dor?

Brațele nervoase, arma de tărie,
La trecutu-ți mare, mare viitor!
Fiarbă vinu-n cupe, spumege pocalul,
Dacă fiii-ți mândri aste le nutresc;
Căci rămâne stânca, deși moare valul,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.

Vis de răzbunare negru ca mormântul,
Spada ta de sânge dușman fumegând,
Și deasupra idrei fluture cu vântul
Visul tău de glorie falnic triumfând,
Spună lumii large steaguri tricolore,
Spună ce-i poporul mare, românesc,
Când s-aprinde sacru candida-i vâlvoare,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.

